

ucste

EL SINDICAT DE L'ENSENYAMENT

LA RESPONSABILITAT CIVIL

□ La iniciativa popular que recolza la proposta de Llei sobre responsabilitat civil del professorat, presentada al Congrés dels Diputats per la Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (UCSTE), és una via útil per sortir del mal pas en que es troben les activitats extra-escolars, colònies i d'altres que suposin més risc d'accident, doncs hi ha una tendència comprensible del professorat de no fer-les mentrestant no es solucioni adequadament aquest problema.

L'articulat del projecte que defensarem, publicat íntegrament a "Escuela Española" el 24 de setembre i a Escuela Hoy (EH), el 16/23 de setembre d'enguany, garanteix que l'Administració indemnitzarà les lesions derivades dels accidents dels components de la comunitat escolar durant el funcionament dels centres de titularitat pública, sempre que el Consell Escolar del Centre avall la petició dels afectats.

Altra peculiaritat del projecte és que el silenci administratiu sigui positiu. Així transcorregut el termini, fixat en dos mesos, "sense que l'Administració hagi dictat resolució explícita, s'entendrà admesa la petició i concedida la indemnització sol·licitada".

Per a que aquest projecte sigui debatut en el Ple del Congrés de Diputats és necessari complir el requisit que marca la Constitució d'ésser avalat per un mínim de 500.000 signatures de ciutadans majors de 18 anys.

De cap manera ens sembla difícil aconseguir aquestes signatures tenint en compte el nombre de pares, mares que poden firmar en els propis centres d'E.G.B., B.U.P. i F.P., a més a més dels professors, alumnes majors de 18 anys i ciutadans en general, que se solidaritzen amb aquesta iniciativa.

Últimament, el Ministeri d'Educació ha fet una oferta que no resol la situació actual: promet fer una circular que recull aproximadament el contingut del projecte d'iniciativa popular amb dues limitacions greus. La primera és derivada del seu rang, doncs, no essent una llei, sembla de dubtosa validesa jurídica i deixa fora les comunitats autònomes amb competències educatives. La segona limitació és la de no contemplar el silenci administratiu positiu, la qual cosa fa que es perllonguin massa els tràmits per aconseguir una indemnització.

El fet de que el Projecte que defensarem inclogui tota la comunitat educativa demostra que ha estat elaborat tenint en compte una escola activa en la qual els pares tenen al seu càrrec algunes activitats del pla de centre.

Estem convençuts de que les idees són més efectives quan són compartides per una majoria, per això, creiem que ara un nombre considerable de professors i pares, sensibilitzats pel problema, han pres consciència de que amb l'actual legislació no es pot fer una escola activa que tots desitgem.

De cap manera es tracta d'una reivindicació contra de o corporativa, sinó per una escola millor.

Participa! Entre tots ho aconseguirem!

COMISSIÓ DE CATALUNYA

□ A Catalunya, de la mateixa manera que altres zones de l'Estat s'ha constituït la Comissió per facilitar informació i coordinació en la recollida de signatures que avalin la PROPOSICIÓ de Llei sobre la RESPONSABILITAT CIVIL DEL PROFESSORAT, presentada i acceptada pel Parlament per la Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (UCSTE) els dies 14 i 29 de setembre, respectivament.

L'esmentada proposició, que utilitza la via de la iniciativa popular, requereix un mínim de 500.000 signatures.

La comissió formada a Catalunya està integrada per: Antoni Ibarz Ibarz, professor d'ensenyament secundari, Barcelona; Manuel Grobas Mesquida, mestre d'ensenyament primari, Barcelona; Lluís Balló Casademont, mestre, Girona; Joan Corney i Vilà, mestre, Girona; Bartomeu Closa Galceran, mestre, Lleida; Felip Cuadrat Mateu, mestre, Lleida; Felip Salvador Viñes, mestre, Tarragona; Jesús Mateo Ramos, mestre, Tarragona; Joan Sanahuja Rull, mestre i de la Comissió Promotora Estatal, Tarragona.



Ara, estem tots lligats.

Aquest projecte respon a tradició catalana per l'escola activa i que comporta entre d'altres aspectes: visites, excursions, colònies escolars, etc. Essent impensable, entre nosaltres, una escola tancada a l'entorn.

Per això, per aconseguir l'escola que desitgem, és necessari oferir al professorat una legislació que estigui d'acord amb el nostre temps de manera que, sense tenir cap fur especial, el docent pugui estar exempt en cas d'accident fortuït.

TRIENNIS D'E.G.B.

□ El M.E.C. ha aprovat la normativa que actualitzarà els triennis dels professors d'E.G.B. del 2,9 al 3,6 i està previst que a l'àmbit que gestiona el Ministeri s'inclogui a la nòmina d'octubre.

Les preguntes que ens fem a Catalunya són les següents: Quan es cobrarà així? Tindrà a passar com els endarreriments dels acords del 3 de febrer d'enguany? Ha previst el Departament d'Ensenyament la partida pressupostària corresponent?

STA. COLOMA DE GRAMANET

□ L'Àrea d'Ensenyament de l'Ajuntament ha editat un llibre sobre els recursos didàctics de Sta. Coloma de Gramanet per a alumnes d'Ensenyament Secundari.

PREMI "PAU VILA"

□ Fins el 30 de novembre es pot presentar originals al Premi "Pau Vila". Informació: Fundació Congrés de Cultura Catalana. c/ Mallorca, 283-4. Barcelona.

EDUCACIÓ ESPECIAL

□ Mestres, pares i alumnes d'aquestes escoles d'arreu de Catalunya s'estan manifestant davant del Departament d'Ensenyament perquè la subvenció actual només cobreix la meitat de les despeses de funcionament dels centres.

El problema es deriva de que la LODE només preveu les activitats lectives Menjador i d'altres activitats, fonamentals en l'educació especial, les considera optatives i no són dotades econòmicament.

INTERINS I PNNs

□ Està convocada una assemblea d'INTERINS, PNNs i SUBSTITUTS a l'AISS (Via Laietana, 16) el dia 7 de novembre, a les 10 del matí, amb el següent ordre del dia:

- 1.- Procés d'adjudicació de places d'enguany.
- 2.- Criteris d'adjudicació per al proper curs.
- 3.- Discussió de les formes d'accés a la Funció Pública.

ALTERNATIVA A LA SITUACIÓ ACTUAL

□ Algunes vegades els professors fem acudits, o ens els fan, sobre la mania que tenim de posar exemples, però tots sabem i constatem a diari que és un dels recursos més vàlids per fer les coses entenedores.

Per explicar "això de la responsabilitat civil", utilitzarem una mica aquest recurs.

Un alumne d'E.G.B., B.U.P., F.P. o Universitat, té un accident fent una activitat escolar o extraescolar, dins o fora de l'escola, organitzada pel centre, A.P.A., etc. i contemplada en el Pla d'Estudis, Pla anual de Treball, resolució del Consell Escolar, etc. Aquest accident pot portar lesions, mutilacions o mort. L'article 106 de la Constitució diu: "Els particulars, en els termes establerts per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per qualsevol lesió que pateixin qualsevol dels seus bens i drets, llevat dels casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics".

D'aquí es desprèn que l'alumne o la seva família tenen dret a una indemnització, donat que l'ensenyament és un servei públic.

Com poden aconseguir els alumnes o les seves famílies aquesta indemnització? El primer que fan en el 99% dels casos és posar-se en contacte amb un advocat, que els informa que hi ha tres vies: l'administrativa, la civil i la penal.

La via administrativa: La part demandant (alumne o família) presenta una instància, al cap de l'organisme del que depengui el centre (Cap de Serveis, Rector, etc.) on explica les circumstàncies de l'accident, tipus de lesions i indemnització que demana. **No és culpa a ningú**, durant tres mesos l'administració pot contestar i acceptar la demanda i pagar la indemnització, també pot contestar denegant-la, llavors es pot començar el recurs contenciós-administratiu, o bé pot no contestar, d'aquest últim cas, que és el que generalment fa, se'n diu "silenci administratiu negatiu". En aquest últim cas s'ha de fer una segona instància que es diu "de mora" i als tres mesos els pot passar els mateixos casos que a la primera instància, als tres mesos següents poden presentar una altra instància que es diu "de reposició", també els poden passar els tres mateixos casos i després de tres mesos es pot començar el recurs contenciós-administratiu, que pot durar un any o més.

La via civil. La part demandant va al jutjat i presenta una denúncia **contra una persona concreta** (professor, director, president A.P.A., etc.) el jutge obra un sumari, el passa a plenari, hi ha una vista amb el conseqüent fallo i una execució del fallo o sentència. Es pot condemnar a la persona concreta a pagar la indemnització. Com ja sabreu la Conselleria es fa càrrec del pagament no de la condemna. Tot el procés pot durar **7 i 9 mesos**, segons el treball del jutjat, complexitat, etc.

La via penal. Es presenta la demanda al jutjat **contra una persona concreta**, el jutge obra un sumari, l'eleva a plenari, hi ha una vista amb un fallo i una execució del fallo o sentència. Es condemna a la persona concreta a presó i també a pagar la indemnització. La Conselleria es fa càrrec del pagament i la condemna la compleix la persona condemnada. Dura entre 2 a 4 mesos. Depenent del treball del jutjat, etc. Aquesta via l'aconsellen els advocats quan hi ha indicis manifestos de que la lesió ha estat causada intencionalment.

Un aclariment per totes les vies: es poden recórrer a instàncies superiors.

És clar que fent una comparança de temps les famílies i sobretot els advocats agafen la via civil en el cas d'accident fortuït.

Què proposa la UCSTE amb aquest projecte de llei? Es pot definir en una sola frase fonamentalment "Fer que la via administrativa sigui la més curta i senzilla de totes". Si l'heu llegit a la nostra revista "E. H.", podreu comprovar que es presenta una instància al Cap de l'organisme de qui depen el centre, s'adjunta un certificat mèdic, el consell escolar fa un informe i als **dos mesos** si l'administració no contesta queda acceptada la indemnització. Tenint en compte que la Constitució és claríssima i els advocats no volen perdre temps, la via més curta que menys dificultats comporta i en la qual no és necessari que ningú sigui condemnat, quan s'aprovi aquesta llei, serà la via administrativa per a reclamar indemnitzacions al servei públic de l'ensenyament.

Què comportarà l'aprovació d'aquesta llei? Els centres, els professors, les APAS podran seguir fent tota mena d'activitats sabent que qualsevol accident fortuït té un camí fàcil i curt pel qual els alumnes o les seves famílies poden ser indemnitzats sense que ningú hagi



de ser condemnat, desapareixeran totes les pors i lligams que produïa el saber que altres havien estat condemnats per coses que el podien passar a tu mateix.

Aquest projecte va a favor de tothom i en contra de ningú, a més té la virtut que l'administració hi està d'acord també, us transcrivim les paraules del conseller Sr. Guitart a la circular que sobre el tema va remetre als centres el Juliol d'aquest any "des de la Conselleria ens manifestem públicament a favor d'un canvi de la normativa bàsica existent al respecte".

En síntesi, la via administrativa, la via civil i la via penal impliquen els professors i també, si és denunciat, el director i suposa un any, nou mesos i quatre mesos, respectivament, per a què la família pugui percebre la indemnització.

La via proposada per la UCSTE requereix una expectativa de dos mesos i no implica el professor.

A partir d'ara necessitem 500.000 signatures, a tot l'Estat, perquè el projecte passi al Ple del Parlament, esperem la signatura dels professors de Catalunya, dels pares dels alumnes, dels alumnes majors d'edat, dels familiars, companys i amics de tots ells, etc. És un treball feixuc però us donarem una primícia informativa que demostra que és possible reunir les signatures: A Catalunya som 6 milions.

EL MURICEC DIU

- ...Que no som molts sindicats a l'ensenyament.
- ...Que només hi ha dos models.
- ...Que els models són central sindical o sindicat autònom.
- ...Que les eleccions sindicals no seran el 28 de desembre.
- ...Que l'aposta és l'Escola Pública Catalana.

EDITA

FeSEC - ucste D.L. M 32209-1987

REDACCIÓ

Antoni Ibarz, Bertrameu Cloas, Margarida Burgués, Joan Corney, Jesús Mateo, Maria Noguera, Felip Salvador, Parixi Picallos, Joan Sanahuja, Joan Lluís Tous, Manuel Grobas, Maria Dolors Reig, Dolors Alió, Juan Carlos Pobes, Ramon Barrull, Felip Cuadrat, Leonor González, Lluís Balló.

DIRECCIONS

S.E.C.G. C/Eiximenis, 14 · 2on. 2a. — Telf. 972 - 20 20 34 — 17001 GIRONA.
S.T.E.L.L. Passeig de Ronda, 2 · 1er 3a. — Telf. 973 - 26 30 32 — 25002 LLEIDA.
S.T.E.C.T. C/Unió, 25 · 2on. 2a. — Telf. 977 - 23 90 04 — 43001 TARRAGONA.
S.E.C.B. C/ d'Aribau, 188, et. 2ª — Telf. 93 - 209 95 70 — 08036 BARCELONA.

ucste

Pza. Tirso de Molina, 5 · 5ª
28012 MADRID

**OBRIU LES ESCOLES
PÚBLIQUES PETITES**



no en tanquem més!

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEGOC

UCSTE rechaza la circular sobre responsabilidad civil del profesorado docente

□ Madrid. (Redacción).— La Unión Confederal de Sindicatos de Trabajadores de la Enseñanza (UCSTE), que el pasado 14 de septiembre presentó ante el Congreso de los Diputados una Proposición de Ley mediante Iniciativa Legislativa Popular sobre la Responsabilidad Civil de las Administraciones Públicas en materia de enseñanza, se manifestó ayer contraria a la circular que el Ministerio de Educación publicará esta misma semana sobre este tema.

La proposición de ley de UCSTE fue admitida a trámite por la Mesa del Congreso de los Diputados el pasado día 29 de septiembre. En rueda de prensa, los representantes del sindicato formularon una dura crítica a la circular del Ministerio de Educación y Ciencia, no teniendo reparos en decir que "el Ministerio se ha limitado a efectuar un plagio lamentable en el que se eluden los aspectos más importantes y fundamentales de nuestra proposición de ley".

Por otra parte, añaden, "el propio rango de la norma que el MEC pretende promulgar, es un indicio de las prisas que, de repente, le han entrado ante la situación que nosotros hemos provocado".

Tachan a la circular del MEC, de "dudosa legalidad", restringida al ámbito del MEC con exclusión de las comunidades autónomas, por lo que concluyen que "la pretensión ministerial supone una operación de imagen que no se corresponde con las consecuencias efectivas que se van a derivar de la norma, y el problema se mantendrá".

Campana de recogida de firmas

UCSTE ha iniciado una campaña de recogida de 500.000 firmas con el fin de llevar hasta su discusión en el Parlamento una ley, "y no circulares y decretos", dicen, que suponga una solución definitiva. El lema de la campaña ya iniciada es: "Entre todos lo vamos a conseguir".

El Ministerio de Educación y Ciencia enviará esta misma semana una circular a todas las delegaciones provinciales de Educación en la que se dan normas sobre la protección y seguridad de los profesores en supuestos derivados de responsabilidad civil en actividades escolares o extra escolares. A largo plazo, esta normativa se convertirá en Real Orden.

Hasta ahora, aunque los casos no eran muy frecuentes, sin embargo experimentaban un proceso lento y poco eficaz. Tres vías eran las habituales: la administrativa, la demanda por vía civil ante los tribunales, y la vía penal.

JESÚS INFIESTA



Diari de Barcelona

4-10-87

Els mestres demanen més seguretat legal pels accidents escolars

Promouen una llei amb la iniciativa popular

Barcelona / M.R.

□ La Federació de Sindicats d'Ensenyament de Catalunya (Fesec) ha creat una comissió formada per professors d'ensenyament primari i secundari, que s'encarregarà de recollir signatures a tot Catalunya per avalar la proposició de llei sobre la responsabilitat civil del professorat, que la Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (UCSTE) va presentar el dia 14 del mes passat al Congrés dels Diputats.

El Congrés va acceptar la proposta el 29 i ara s'esperen els plecs de la Junta Electoral per les 500.000 signatures que cal reunir abans de sis mesos, en suport d'aquesta primera proposició de llei per iniciativa legislativa popular. En cas d'un accident escolar, la nova llei permetria el professor no veure's complicat en un accident fortuït, i els pares de l'alumne afectat exigir responsabilitats per una via més accessible i ràpida que l'actual.

Antoni Ibarz, membre de la comissió que coordina la campanya a Catalunya va dir que actualment "els pares només poden accedir a l'administració per la via del contenciós administratiu, que és molt lenta, o bé a través d'una condemna al professor". Va afegir que "la llei és imprescindible en uns centres com els nostres on és impensable no fer activitats extraescolars, i on ara, en casos d'accident, sovint per por, es paralitzen aquestes activitats".

Ibarz va explicar que la proposta ha tingut un ampli ressò entre els mestres i els pares catalans i que el mateix conseller d'Ensenyament, Joan Guitart, va manifestar als consells escolars el desig que es reguli aquesta qüestió. A tot Espanya hi ha uns 270.000 professors i per recollir les signatures que fan falta es necessitarà la col·laboració dels diversos estaments de l'ensenyament.

L'ESPORT ESCOLAR

□ El Secretari d'Estat per a l'Esport, Javier Gómez Navarro va dir a l'acte d'inauguració del curs 1987-88 a l'INEF de Lleida que el seu principal objectiu és potenciar l'esport escolar.

Deis aproximadament 40.000 centres escolars de tot l'Estat, només 13.000 tenen instal·lacions esportives. Es necessiten unes inversions de 60.000 milions per dotar totes les escoles.

El Sr. Navarro va dir que "el gran repte de les institucions és que els joves s'iniciïn en l'esport en el centre escolar, perquè després puguin continuar practicant-lo durant tota la vida".

PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU

□ Segons un estudi que apareix en el n.º 100 de la nostra revista Escuela Hoy (E.H.), des de l'any 1977 un mestre guanya 222.738 ptes. menys anyals, un professor agregat o de Formació Professional, 172.911 ptes. i els cate-dràtics de B.U.P., 453.350 ptes.

L'únic col·lectiu que no perd és el de mestres de taller. Això sense entrar a considerar el punt de partida.

La UCSTE exigeix negociacions a l'Administració per aconseguir la total homologació amb un nivell just per a cada cos docent.

ELECCIONS SINDICALS

□ Les Centrals Sindicals negocien amb la Generalitat (a la Junta Electoral de Catalunya, de la qual formen part) el calendari i les condicions d'aplicació del Real Decreto d'eleccions sindicals dels funcionaris.

La FeSEC - UCSTE, que no pertany a l'esmentada Junta Electoral, per estar exclòs els sindicats que només som de l'ensenyament, reivindica que les mides que s'aprovin facilitin al màxim la participació dels professors i professores.



CALENDARI ESCOLAR

L'horari del mes de setembre i del mes de juny, a l'E.G.B., ja no és una "assignatura pendent"; gairebé és ja una "assignatura suspesa"

□ Any rera any, el tema del calendari escolar a l'E.G.B. provoca desorientacions i crispacions, i, el que és pitjor, una important pèrdua de temps en discussions que s'hauria de poder dedicar a revisions de curs, programacions i planificació d'activitats, anàlisi i valoració de metodologies, aprofundiment en qüestions i plantejaments pedagògics, coordinacions... i, perquè no dir-ho, tasques burocràtico-administratives de les quals encara no se n'ha rellevat als ensenyats.

A l'acta de la reunió del passat 13 de maig de la Comissió de Participació Sindicals/Departament d'Ensenyament (representat per la Directora General de Gestió del Professorat i de centres docents i pel Director General d'Ordenació i Innovació Educativa) hi figura l'acord següent: "... 15-30 setembre i 15-23 juny: horari intensiu a E.G.B. en aquells centres que així ho sol·liciti el Consell Escolar al Cap dels Serveis Territorials (9 a 13 hores)" (sic).

Però, com sempre, el calendari escolar ens havia de proporcionar sorpreses. Una de les d'aquest any —que arribés amb temps suficient als Centres també ho seria— ha estat la d'establir una durada de 5 hores per a la sessió matinal de juny i setembre, malgrat el que s'ha exposat abans. Aquest punt fins va "sorprendre" el Cap dels Serveis Territorials de Tarragona que, tot i les atribucions que afirmava tenir en escrit de 19-6-87 va haver de rectificar a corre-cuita el mes de setembre, intentant passar per alt el que els Consells Escolars havien decidit, d'acord amb les seves pròpies instruccions.

Una altra sorpresa ha estat la desconsideració —menyspreu (?)— vers les decisions dels Consells Escolars han de poder decidir responsablement, d'acord amb les realitats pròpies dels seus Centres, l'horari i han de tenir temps de poder comunicar aquesta decisió, en acabar el curs, a tota la comunitat educativa. No entenem perquè aquesta decisió ha de restar condicionada a la que prenguin altres Consells Escolars que, havent tractat el tema amb el mateix nivell de responsabilitat, hagin arribat a una conclusió diferent perquè les realitats pròpies d'un altre Centre són també diferents.

A què resta reduïda la tan proclamada "participació" i allò de "A l'escola demana la paraula?"...

Desconcert total —ja ho hem dit— a Tarragona. Rectificacions a Lleida: primer es denega la jornada matinal, més tard s'autoritza. Garbuix amb aparent descontrol a Barcelona. Denegació general —llevat de casos extraordinàriament puntuals— a Girona perquè es diu que hi havia hagut poques peticions...

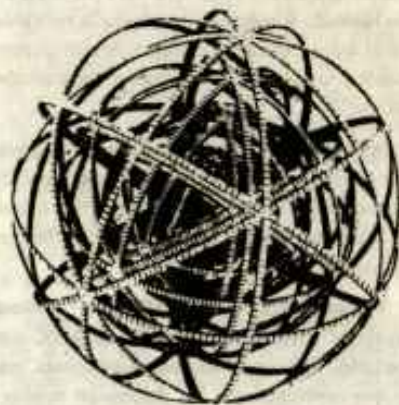
Suposem que el Departament n'haurà fet la valoració pertinent i que es prendran les mesures oportunes per a retornar als Consells Escolars la capacitat de decidir responsablement. O és que no s'hi creu en la capacitat responsable dels Consells Escolars?

No volem pas passar per alt tampoc una qüestió important i una realitat evident: Malauradament encara s'acut a l'escola —sobretot en els primers nivells— no només per resoldre les necessitats educatives bàsiques, sinó també per solucionar d'altres necessitats més pròpies d'accions o serveis socials. La realitat socio-econòmica i els horaris laborals de les famílies exigeixen un lloc on tenir els fills durant unes determinades hores i, ara per ara, només es compta amb

l'escola. Quan es determinarà el marc estricteament escolar i el d'uns necessaris serveis socials d'atenció als nens que haurien de córrer a càrrec d'altres administracions, entitats i institucions? Organismes que, per altra banda, —per què no? podrien utilitzar perfectament l'espai dels recintes escolars.

Voler fer servir l'horari escolar com a suplència d'aquestes altres necessitats no està en consonància ni amb l'època ni amb el nivell de desenvolupament que manifestem tenir. I, en tot cas, no reconèixer aquesta realitat no és res més que amagar el cap sota l'ala i fer enfrontar innecessàriament els sectors de la comunitat escolar.

Esperem, però, que el Departament aprofiti encara l'oportunitat de "recuperar" en aquest proper juny i que prepari bé d'una vegada la "convocatòria" pel curs vinent. No saltres estem disposats a col·laborar-hi.



ZAHARA JEANS

EL MAYOR SURTIDO EN MODA JOVEN
AHORA TAMBIÉN EN MODA PIEL
CON LA DENOMINACIÓN KURTKA®

LOS QUE NOS CONOCEN, SABEN DE NUESTRA...
CALIDAD Y...

STA. EULÀLIA, 2
Riera Blanca, 187
Riera Blanca, 186

MODA JOVEN
PIEL

METRO Línea I
Sta. Eulàlia
SALIDA Riera Blanca

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC